

SÖDRA MANITOBA.

Södra Manitoba har länge varit erkändt som ett af de bästa åkerbruksdistrikt i Nord-Amerika, och åtakilliga ifrige vännar hafva ej tvekat att kalla det Nord-Amerikas "trädgård". Titeln är måhända orättvis mot andra delar af Manitoba, som äro lika fruktbara, men måhända ej så passande för hveteodling.

Det är obestridligt att södra Manitoba är ett synnerligt rikt land med hänsyn till åkerbruk, och den bästa delen sträcker sig längs gränsen till För- enta Staterna från Gretna till ett godt stycke bortom

kompaniet riktade alla sina krafter på att kunna bygga färdigt till Stilla hafskusten och det fanns der- för hvarken penningar eller tid att bygga, tills det större verket blef fullbordadt 1886. Men då arbetet påbörjades, så gick det fort. Det finnes nu ej en enda farmare i sydvestra Manitoba, som har mera än 15 mil till jernväg. Södra Manitoba har, måhända, mera jernvägar i förhållande till invånareantal än de flesta land af samma utsträckning, och resultatet är att dess farmare, oaktadt de senaste årens låga priser, börja alla tillfva välbärgade.

Det vore nu gerna på sin plats att gifva en liten idé om landets geografiska beskaffenhet. 20 mil

GRETNA, Manitoba

Sourisdalen. Vi ämnar närmare beskrifva denna del i ett par småre artiklar men desförinnan torde ett kort utkast af detta stora lands bebyggande vara af intresse för läsaren.

De första invandrarna, sedan förslaget att bygga en jernväg från Atlantiska till Stilla hafvet hade godkänts af regeringen, slog sig ned i nordvestlig riktning från Winnipeg på det land, som nu genomskäres af Manitoba och Nordvestern banan. Det var nämligen regeringens idé att bygga jernvägen i en nordvestlig riktning och gå igenom Klippbergen i Yellow Head Passet. Den sedermera inträffade förändringen till den mer sydliga linien gjorde mängden af nybyggarna i hvad nu är nordvestra Manitoba misslynt. De tvifvelsutan hade tänkt att kunna förhöja värdet af sina farmar betydligt just liksom alla de, hvilka gingo i förväg för C. P.-Ry. De första nybyggarna i södra Manitoba deremot kunde ej hafva sådana spekulationer, enär de ej kunde vänta någon hufvudbana, endast på sin höjd en bibana.

De första banbrytarna i ett nytt land möta alltid med misräkningar och så var det äfven här. C. P. R.

vest från Red River floden blir jordens utseende och bördighet densamma som i den vidt bekanta Red River dalen, men efter det vi första gången öfverfara Pembina floden blir jorden något ljusare till färgen, ehuru underlaget är detsamma. Sedermera blir jorden mera brunaktig och på slutet, emot Estevan, kommer sand, under hvilken kol påträffas.

Landskapet i Red River dalen är slätt och skogs- löst utom invid flodbanken, men så snart de 20 mil hafva genomfärdats, så blir landet mera vägförnigt med omväxlande små strömmar och lundar. Längre vesterut påträffas insjöar.

EN KÖRTUR GENOM SÖDRA MANITOBA.

Det var härligt höstväder — den sista solsken- dagen i September — då jag och min kamrat lemnade Winnipeg för en körtur genom Södra Manitoba.

Vårt första mål var Morris, 42 mil aflägsset, och vi gjorde oss så bekväma som möjligt i vårt åkdon, enär vi hade börjat vår långa resa något sent på eftermiddagen. Våra hästar voro pigga och vi rul-

stone för vestra Canadas in-
brukare betydelsefull seger, som
borde innebära viktiga förändring-
gar och lättnader i deras utgifte,
för de mest nölvändiga artiklar,
som t. ex. fotogen, redskap o. s. v.
Ännu har intet försports, men Mr
Laurier har beslutit sig för att
följa det gamla rådet "festina
lente", d. v. s., skynda långsamt,
isynnerhet som många detaljer
måste noga öfvervägas med hän-
syn till erhållandet af de för re-
geringens vidmakthållande nöd-
vändiga medlem.

Lake Dauphinjarnvägen har
fullbordats så lågt som ämnadt
var detta år. En mängd land-
sökare hafva allaredan begifvit
sig dit, och nästa vår väntas en
allmän rusning till denna vidtbe-
ryktade del af Manitoba.

Två tje. historier.

Huru slipade pariserjulfvarne äro
synes af två nedanstående historier,
tagne från "Le petit Journal".

I.
För ungefär 3 månader sedan
flyttade hr M. L. med sin familj ut
på landet och lemnade sin väning
under portvaktens uppsikt. Två da-
gar efter familjens bortresa infunno
sig 4 män med ett stort klädsåk,
som de påstodo sig hafva fått order
af hr M. L. att leverera samt frågade
portvakten, hvarest det skulle plac-
ceras. Den senare, ehuru något för-

han bar på bröstet. Han gick in i
en första klassens kupa, slog sig ned
i ett hörn och beredde sig på en lju-
lig lur. Ungefär samtidigt inkom
en ung herre, klädd i elegant resko,
stym, och tog plats midt emot hr M.
Efter hand fylldes kupen med resan-
de och tåget sattes i gång.

Efter en stund insomnade hr M.,
han drog timmerstockar, sof med
knuta händer och viskan på magen.
Tåget gick mycket fort och tystna-
den i kupen störcdes endast af den
gamles snarkningar. Ungefär två
timmar förflyto på detta sätt.

Pliösligt började den unge man-
nen att hosta sekta, smålog samt bör-
jade tilltala sina medpassagerare.
"Mina herrar", sade han med låg
mild röst, "jag ämnar med er till-
teuse spela min farbror ett litet puts,
det är nämligen min farbror, som
snarkar här i hörnet. Jag tänker
taga hans väska, stiga af vid nästa
station för att gå in i nästa kupa,
hvarifrån jag genom det där lilla
fönstret kan se hvad slags min han
gör, då han upptäcker, att väskan är
gången. Vi komma alla att få tref-
ligt, derpå är jag säker". Alla med-
resande ansågo skämtet ypperligt
och den unge mannen började sina
operationer.

Han tog fram en pennknif, afskar
remmet, tog väskan under armen,
steg af vid första uppehåll samt för-
svann. Hr M. sof fortfarande.

Tåget närmade sig Paris, då den
gamle rentiera vaknade; alla hade
uppmärksamheten fäst på honom
och åtakilliga började redan fnittra.
Hr M. ströcker på sig, gäspar, gnug-

van tog eld 800 fot under jorden och
brann en lång tid, föroorsakande stora
förluster. Lyckligtvis skadades
ingen af arbetarne. Samma gruva
har varit utsatt för flera olycker,
bland hvilka den största var i februa-
ri 1891, då 120 män och gossar dö-
dades genom explosion.

Montreal. En storartad ban-
kett gafs till förmån för Mr Laurier
den 30 sistl. i Montreal. 855 herrar
voro närvarande, bland hvilka
märktes, förutom alla kabinettmed-
lemmar, Premier Grenway af Mani-
toba. Mr Laurier talade öfver en
timme och helsades med största en-
tusiasm. Han uppehöll sig ganska
länge vid Manitoba skolfrågan, som
enligt hans utsago hade lösts på ett
mycket lyckligt och för katoliker
na mera förmånligt sätt än hvad det
konservativa partiet haft för afsigt
att gifva. Förste ministern åtnöjde
sig med att ytterst flyktigt vidröra
de katolska biskoparnes bannlysning
vis-a-vis "Le siecle". Mr Gren-
way, som likaledes lufte ytterst entu-
siastiskt emotagen, berömde natur-
ligtvis Manitoba och uttalade sin
glädje öfver, att skolfrågan ändtil-
igen var afgjord. Han förklarade
sig villigt att behandla katolikerna
med största vänlighet och påstod sig
hafva många utmärkt goda vännar
bland fransmännen.

— Som svar på biskoparnes bann-
lysning har Mr Beaupré, utgifva-
re af "La patrie" uttalat sig synner-
ligen skarpt mot kyrkans öfvergrepp
i politiskt afseende. Han ställer sin
tidning och sin förmögenhet till

LÖP. N:R 149.

ot kyrkans öfver-
Biskoparnes svar
intresse.

te det vara nu för
en Qu bec! V.
ersk katolska kyr-
ar sitt hufvudvar-
regerar väldeliga

På grund af den
itoba skolfrågan,
ej synes falla de
på läppen, hafva

hvar, under hotel-
ng och evinnerlig
en vis tidning,
tagit skoluppgörel-

ningen har måst
budet har väckt
os de frissnade
en, som nu tänka

mot kyrkan för po-
tänka med rätta,
är både nödvän-
på sin plats —

olska kyrkan vill
och striden kom
va bitar och lång.
biskop är f. n. i
förel för att "blåsa

minister för Public
ankomma med ett
brottmåssak mot
a sig i valängel-
från predikstolen
ilda besök. Mr

ing, "Le Cultiva-
häftigt af det ka-
s, och den påstas
DO subskriberter
gan.

linionsparlamentet
la i mars månad,
ession väntas på
ga frågor, såsom
zens tjänstgöring

son, inrikesmini-
g hus i Ottawa,
en ej tänker kom-
et, som hans mot-

klarade sig väl
itt hvar på vexlar
möttes den 4 dennes.

Toronto. Mayor Fleming åter-
valdes till mayor för 1897 med
1,500 rösters majoritet.

Frågan om sändagsspårvagnar
hafva under åtskilliga år varit på
tapeten, men alltid blifvit slopad.

Denna gång skola skattdragarne
rösta, och utgången väntas med
sänning. Frågan har starka före-
språkare, men också inflytelserika
fiender.

För. Staternas hanker synas
återigen vara på fallrepet. På en
dag, den 4 januari, stängdes ej min-
dre än fem banker, nämligen tre i
St Paul, en i Nora Springs, Iowa,
och en i Devils Lake, N. D. Under
den sista veckan hafva ej mindre än
tio banker stängts.

Arbetslöse flocka i stora massor
till åliderna, och den förespända för-
bättringen i alla grenar af industri
och penningmarknaden synes låta
vänta på sig.

Svensk-amerikanska jubile-
komiten hade i fredags qväll sam-
manträde i Svenska Ingeniörsklub-
bens lokal, 439 Henry st. Resultat-
et af den hållna pristäffingen med-
delades, och hade skulptören Char-
les Friberg i Rockford, Ill., tiller-
kända första priset för den af honom
utförda modellen. En mängd in-
komna skrivelser upplästes, utvi-
sande, huru intresset för saken öf-
verallt är i stigande. Man uttalade
förohoppning om att den under in-
samling varande penningsumman
kommer att lemnas ett öfverskott, se-
dan kostnaderna för silfverpjösen

blifvit betäckta; och i sådant fall är
det kommitens afsigt att junte silf-
verpjösen och adressen sända öfver-
skottet såsom en gåfva till konung
Oscars senatorium för lungsigtiga.
Af mötet framgick, att företaget vun-
nit genklang hos Amerikas svenakar
och att det icke är det minsta tvif-
vel om att det kommer att krönas
med framgång.

En New York domare yttrade sig
nyligen på följande sätt till en ung-
ersk klubb, som sökte få sina stad-
gar lagfästade i och för att närmare
förener de ungerska emigranter, som
slagit sig ned i New York: Jag
motsätter mig på det bestämdaste
allt, som på något sätt kan förhindra
utländingar från att blifva ameri-
kanska medborgare, samt har till
syfte att uppmuntra och stötta
"gammlands" ideer. Då en man
en gång lemnat ett fidejernesland,
upphöra hans pligter mot det landet
och hans skyldigheter tillhöra det
adopterade landet medan hans kär-
lek för föderneslandet endast blir en
känslolikhet. Samma kan med stör-
sta fördel tillämpas på Canada och
dess invandrare.

En tullstation har upprättats i
Edmonton med A. Osborne som
förvaltare.

Mr Hallongviats nyimporterade
ansjovis är delikatt. Hvarföre ej
försöka den.

Landmän observera de ytterst
billiga land, som bjudas ut af herrar
Crootty and Cross!

Woodbine Hotel i Whitewood har
köpts af Mr May från Indian Head.
Tillfräde sker i slutet af denna må-
nad.

En riddkatt hölls tre sectionsmä-
 på afstånd ungefär en timmes tid,
innan de lyckades döda den, skrif-
ves från Dunmore.

W. Curran af Regina som dömdes
till 5 års straffarbete vid Stony
Mountain, för mordbrand har his-
släppts på grund af tekniska fel i
rättegången.

Efterdyningar af valet den 23de
juni, börja göra sig kännbara äfven
här i Winnipeg, hvarest en viss Geo.
Anderson befunnits skyldig att un-
dergå ransakning för att utrona, om
han är skyldig till att ha försökt muta
tjenstemännen i de olika vallokalerna
na att "fixa" röstsedlarna till förmån
för den konservativa kandidaten.

Canadas ungdom, är ej buskablyg-
om man för dömma af nioårige
Reginalds Hendersons 25 mil långa
utflykt för att hälsa på sin farbro-
der. Enär han gaf sig i väg utan
föräldrarnes vetskap, voro de natur-
ligtvis mycket oroliga, tills under-
rättelser ankommo från farbro-
dern.

Dubbelbröllop firades den 29 dec.
i vagninspektörens vid C. P. Ry.
Mr John Milles hus, i det hans eget
silfverbröllop egde rum på samma
gång som dotterns giftermål med
Mr George Dodds från Pipestone.
Många smakfulla presenter kommo
paren till del, och glädjen stod högt
i tak, "Canada" gratulerar.

Arbetsföreningens butik har nu
varit i verksamhet omkring en
månad, ehuru den ej rönt den upp-
muntran, och det understöd, som
lofvades. Inventering har fullbor-
dats, räkenskaperna justerats och
föreningen utbjuder sig skandinav-
nas i Winnipeg och omnejd välvill-
iga uppmuntran. Föreningens sty-
relse bestå af herrarna T. J. C. J. C.
rande, W. A. Myhre, sekreterare
samt O. Lindgren kassör.